

תת"ע 970/17 - מדינת ישראל נגד מאיר יאיר קדם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2017

תת"ע 970-17-0 מדינת ישראל נ' קדם

בפני כב' השופט עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

מאיר יאיר קדם

נאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג במכונית בצומת הרחובות רבי עקיבא וישעיהו בעיר בני ברק וכי בהתקרבו עם מכוניותו למעבר חציה לא אפשר הוא עפ"י הטענה להולכי רכב שחציו מעבר החציה להשלים את החציה בבטחה וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במילויים לו.

הנאשם פירט בcpfירתו כי הוא מודה בנהיגה במקום, מכיר בכך שקיים מעבר חציה במקום, אך טוען כי לא ביצע את העבירה שיוחסה לו.

לנוכח הcpfירה נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת אושר אחריק (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סמן ת/1).

מטעם התביעה, וב הסכמת הנאשם שניתנה, הוגש גם צילום כללי של הצומת אשר נלקח מאתר אינטרנט (סמן ת/2).

בפרשת ההגנה העיד הנאשם מר מאיר יאיר קדם (ע.ה.1) וכן העיד עד הגנה מטעמו של הנאשם, העד מר דוד שוויץ (ע.ה.2).

הצדדים סיכמו בעלפה.

מסקנתי בעקבות התרשומות הישירה מן העדויות ובעקבות מתן הדעת לריאות ולסיכון הצדדים הינה שהנאשם עמדו כנדרש בנטול ההוכחה בתיק זה וכי דין הנאשם להרשותה לפיקר בעבירה שיוחסה לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

עיוון בפרטיהם הפיזיים המרוביים שרשמה השוטרת בדו"ח מעיד ומלמד כי הייתה לשוטרת תצפית טוביה אל עבר התנהלות הנאשם עם מכונתו ואל עבר כל הדרוש לצורך האכיפה במקום וכי גם הייתה היא מרכזת בתרחש לנגד עיניה.

למעשה, דבר תצפיתה הטובה אל השוטרת אל עבר הדרוש לא רק שלא נסתור ע"י הנאשם אלא אף במידה רבה חזק בעדותו של הנאשם ובעדות עד ההגנה מטעמו של הנאשם.

לצ"ט עוד לעניין דבר איקות התצפית כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 11:31 בבוקר).

לא נטען ע"י הנאשם /או ע"י העד מטעמו כי דבר מה חסם כביכול את שדה הרואה של השוטרת.

יתרה מכך - הנאשם עצמו ציין בעדותו כי " השוטרת עמדה סמוך לצומת ". (ראה נא את עדותו של הנאשם בעמ' 7 שורה 15 לפירוטוקול).

מעודתו של הנאשם עולה כי לראשונה הוא הבחן בשוטרת רק כאשר כבר היה עם מכונתו באמצע הצומת וכאשר היא (השוטרת) כבר נקשה עם ידה על חלון מכונתו. (ראה נא את עדותו של הנאשם בעמ' 7 שורות 8 , 9 , 16 - 18 לפירוטוקול).

השוטרת ידעה לצ"ט כי צפתה בנאשם מגיע עם מכונתו ברוח רבי עקיבא מדרום לצפון. הנאשם לא סתר כי זה אכן היה כיוון נסיעתו.

השוטרת גם ידעה לצ"ט כי כאשר הנאשם הגיע עם מכונתו לצומת נראה הנאשם כנוהג כ" מתחפש אחר משהו ופנוי זוזות לימין ושמאל" (ת/1).

והנה, אכן, בתגובהו הראשונה על אתר (וזאת לא נסתור) אמר הנאשם לשוטרת: "אני מתחפש רחוב, לא שמתי לב". (ת/1)

תגובה ספונטנית זו של הנאשם לא רק שמאשתה היא את דבר תצפיתה הטובה והקרובה של השוטרת ואת העובדה שהיא הייתה כאמור מרכזת בתרחש, אלא גם את אמירותו הספונטניות כאמור של הנאשם לפיה הוא "לא שם לב" כתגובה המחזקת את עמדת השוטרת בדבר חסר שימת הלב מצידו כנוהג באירוע דן.

השוטרת ידעה עוד לצ"ט שנסיעתו של הנאשם הייתה רציפה; שכןן ח齊יתם של הולכי הרגל במעבר הח齐יה היה ממערב למזרח; שהולכי הרגל הגיעו למלבן השלישי מדרום שישה של מעבר הח齐יה ; והנאשם גرم להולכי הרגל לעצור ואף לסתת לאחרו.

בכל הכבוד לנאשם, כל הפרטים הללו - אשר לא מצאתי כי נסתרו בחקירה הנגדית שנייה הנאשם ובראיותיו בתיק זה - מלמדים לטעמי כי לשוטרת הייתה כאמור תצפית טוביה וכי תשומת ליבה הייתה לאכיפה נתונה עת ולתרחש לנגד

עינה בצתמת בעת האכיפה.

אף לא מצאתי כי נסתירה גירסת השוטרת בדבר ראות טוביה וקשר עין רצוף.

מעבר לאמירתו של הנאשם על אתר "לא שמתי לב" ניתן למצאו אגב בתגובהו של הנאשם על אתר אמירות נוספות הקשורות אותו, בכל הכבוד, לאיורו ובהן האמירה כי לדבריו, היה ליד על הכביש אשר אחוטו, לדבריו הנאשם, משכה אותו חזרה, וכי בנסיבות אלה, לדבריו הנאשם, הוא המשיך לנסוע ("המשך לנסוע"). (ת/1).

צר לי, אך לאור המיכלול שנזמה לעיל, אין לי אלא לקבוע שגירסת השוטרת, במלואה, לא נסתירה, ואף יש לומר חזקה, בהליך שנוהל בפניו בתיק זה.

השוטרת עשתה עלי רושם ענייני ומקצועי וניכר בעיני כי היא נקטה אובייקטיביות באכיפה.

אף אין בידי כאמור לקבוע כי השוטרת נקלעה כביכול לטעות בהבנה או בזיהוי.

ה הנאשם טען כי השוטרת נתנה לו את הדוח משום שבחר שלא לקבל אזירה.

כפי שכבר הסביר לנายนם, ובצדק, ע"י התובעת בסיכון מהלך הדין, אך טבעי ו邏輯י הוא שכאשר נהג כופר במיחס לו (כחותו כמובן) אזי לא ניתן לתת לו אזירה שהרי מזהירים את מי שאין מחלוקת כי כשל, אולם כאשר יש מחלוקת אם נהג כשל או לאו, אזי המקום לברר זאת הוא בית המשפט.

כאמור, לא מצאתי כי בידי הנאשם, לרבות באמצעות העד מטעמו, עלה כדי לעורר ספק סביר בדבר זיהוי הנאשם והתנהלותו כפי שתואר ופורט ע"י השוטרת בדו"ח - ובכל זאת קיים הולכי רגל מעבר החציה והתנהלותם לנוכח התקראות הנאשם עם מכונתו אליהם והפרת זכות הקידמה שלהם.

ה הנאשם טען עוד כי לו אכן הולכי הרجل היו מגיעים לפס השלישי של מעבר החציה (गירסת השוטרת) אזי היו הם נדרסים.

על כך אין אלא להסביר לנายนם כי ראשית - לא הביא הוא כל ראייה בדבר רוחב מכונתו ורוחב המירוח שנותר בכביש, ושנית - כי הולכי הרجل הרי נסגו לאחר גירסת השוטרת.

בכל הכבוד, עולה אם כן, שגם תיזה היפותטית זו שהעליה הנאשם זו אינה יכולה לסייע לו.

לאחר כל זאת ובנוגע אמון בגירסת השוטרת, מושיעו הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, 23 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים